

Stephen Baxter
KOLUMBIÁDA

První detonace byla nejsilnější. Zpětný ráz mě přimáčkl do pohovky a měl jsem pocit, jako by mi něco drtilo žebra. Ozval se strašlivý hluk a projektil se trásl tak mocně, až mi z toho vibrovala hlava.

Pak následovaly v přesném sledu podpůrné detonace menších náloží střelné bavlny, jimiž byl vyložen vnitřek kanonu. Nálože vystylající hlaveň začaly jedna po druhé prudce uvolňovat rozpínající se plyny, které tlačily na dno projektilu a udílely mu ještě větší zrychlení; zpětný ráz na mne působil čím dál větší silou.

Obávám se, že jsem na bližší neurčený časový úsek ztratil vědomí.

Když jsem přišel k sobě, hluk i vibrace byly ty tam. Hlava se mi točila, jako bych si byl důkladně přihnul vína z Ardanových sudů, a plíce mě bolely, jak jsem lapal po vzduchu.

Ale když jsem zatlačil proti polštáři pohovky, na níž jsem ležel, vznesl jsem se zvolna vzhůru, jako by projektil zaplavila nějaká tekutina a nadnášela mě.

Zajásal jsem. Má Kolumbiáda mě opět nezklamala!

Jmenuji se Impey Barbicane a pokud je zde ještě někdo, kdo by mi naslouchal, vyličím teď svou druhou výpravu za hranici zemské atmosféry: první let na Mars.

Můj román o výpravě na Měsíc se po svém vydání u G. Newnese v Londýně dočkal příznivých recenzí, a tak jsem jej s potěšením